

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

w sprawie **M. R.**, skazanego z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i in.,

P. P., skazanego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

D. L., skazanego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 września 2015r.,

wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 17 września 2014r., sygn. akt II AKa 132/14, utrzymującego w mocy w odniesieniu do wyżej wymienionych skazanych wyrok Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 23 grudnia 2013r., sygn. akt II K 129/12,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanych, wnosząc o wstrzymanie zaskarżonego kasacją orzeczenia, nie przedstawił argumentacji, która miałaby na celu wykazanie zasadności stanowiska w tym przedmiocie. Analiza sprawy w niezbędnym zakresie

nie dostarczyła podstaw do stwierdzenia istnienia wyjątkowych okoliczności, które mogłyby przemawiać za koniecznością uwzględnienia wniosku. W orzecznictwie permanentnie podkreśla się, że z racji na szczególny charakter tej instytucji sam fakt zaskarżenia kasacją prawomocnego orzeczenia na korzyść skazanych nie stanowi przesłanki stosowania odstępstwa od reguły wyrażonej w art. 9 k.k.w. Elementami decydującymi pozostają tu waga podniesionych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia zarzutów i ich zasadność, która, by móc rzutować w sposób realny na decyzję o wstrzymaniu wykonania prawomocnego wyroku, musi być widoczna już *prima facie*. W rozpatrywanej sprawie sytuacja taka nie zachodzi. Nie przesądzając, jakie orzeczenie zapadnie w wyniku rozpoznania kasacji, wskazać obecnie należy, że z podniesionych przez autora kasacji dwóch zarzutów żaden nie nosi cech, o których mowa wyżej.

Z tych względów, nie podzielając zasadności wniosku, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.